

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

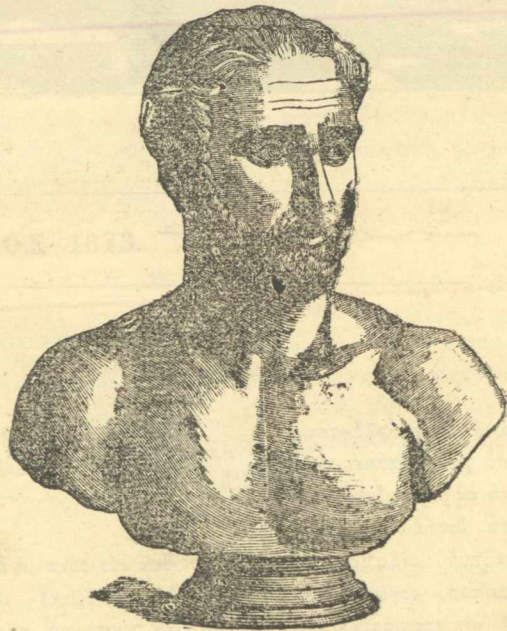
Η ΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΡΙΦΩΝ, ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ, ΛΟΓΟΓΡΙΦΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

*“Καὶ γὰρ ταῦτα (τὰ αἰνίγματα) πρὸς ἀρετῆς κτήσιν
συμβάλλεται ῥοπήν οὐκ ἐλαχίστην.”*

(Πλούταρχος.)

ΤΟΜΟΣ Β'. ΠΕΡΙΕΧΩΝ 12 ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΦΥΛΛΑ.

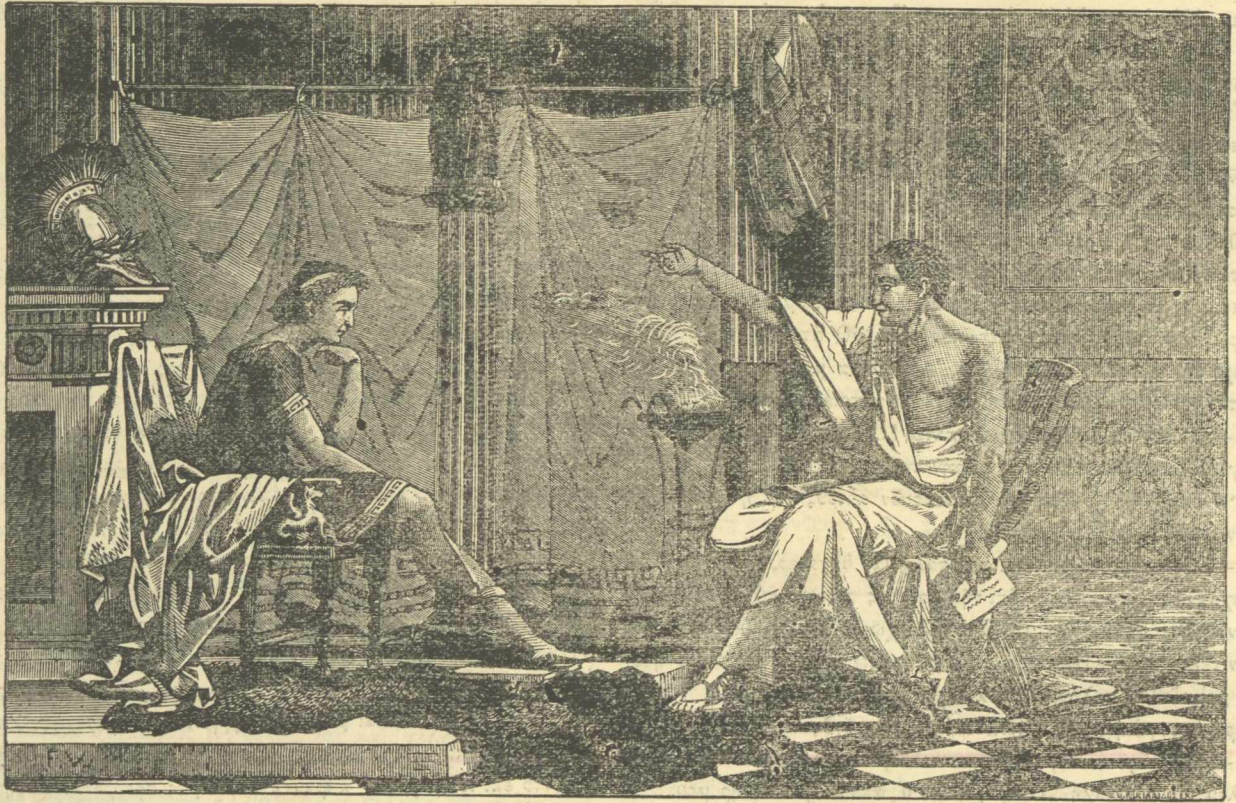

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Α. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

(Ὁδὸς Ἁγ. Φωτεινῆς, ἀρ. 43).

1873.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΙΓ'.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ.

(Διήγημα ιστορικόν).

Α'.

Ὅτε ἡ φανατικὴ μεταλλοδοξία καὶ αἱ πρὸς τὸν καθολικισμὸν τάσεις τοῦ τελευταίου τῶν Στυαριῶν Ἰακώβου Β' ἠνάγκασαν τοὺς ὑπάρχους αὐτοῦ νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα, ὀρμητικὸς καὶ φοβερὸς ἀντίπαλός του ἀνεσάνη ὁ σὺρ Ἰωάννης Κόρχαν, εἰς τῶν προγόνων τῶν ἐνδόξων Ἀγγλων ναυάρχων τοῦ ὀνόματος· τούτου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀνδραγαθηματὰ καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια εἶχον ἀντηχῆσαι. Ὁ σὺρ Ἰωάννης ὑπῆρξεν ὁ τολμηρότερος τῶν ὀπκιδίων τοῦ δουκὸς τῆς Ἀραβελίας, ὅστις πρῶτος ἐν ὀνόματι τῶν Σκώτων πρεσβυτεριανῶν ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας, ἀλλὰ ταχέως καταπονθθεὶς συνελήθη καὶ ἐθανατώθη. Ὁ Κόρχαν δὲν ἐδράδυνε νὰ μετάρχη τῆς ὀλεθρίας μοίρας ἐκείνου· διότι, περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων, ἀντίστη μὲν πει-

(ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΤΟΜ. Β'. ΦΥΛ. ΙΓ')

σματωδῶς καὶ ἐπολέμησεν ὡς λέων ἀηλιπισμένος· ἀλλ' ἐπὶ τέλους, καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐχθρῶν, ἠχηματώσθη καὶ κατεδικάσθη νὰ ἀποθάνῃ θάνατον προδότου, ἦτοι ν' ἀποκεφαλίσθῃ καὶ νὰ τοῦ ἀποσπασθῶσιν ἡ καρδίαν καὶ τὰ σπλάγχνα. Ὅλιγα μόνον ἡμέραι ζωῆς τῷ ἔμεινον, καὶ ὁ δεσμοφύλαξ τοῦ Ἐδιμβούργου ἐπερίμενε τὸν ταχυδρόμον τοῦ βασιλέως, κομίζοντα τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἵνα τὸν φέρῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἰκριώματος. Ἡ οἰκογένεια καὶ οἱ πολυκριθμοὶ φίλοι του ἤλθον ἀλληλοδιδόχως ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν εἰς τὴν εἰρκτὴν του καὶ δίδοντές τῳ τοὺς τελευταίους ἀσπασμούς καὶ τὰς τελευταίας τῶν παρηγορίας. Τὸ ἀντικείμενον μόνον τῆς τρυφερωτέρας ἀγάπης του, ἡ προσφιλεστάτη θυγάτηρ αὐτοῦ Ἀραβέλλα, δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐμφανισθῆ νὰ λάβῃ τὰς εὐχὰς του.

Τὸ λυκαυγὲς ἔρριπτεν ὠχρὰν τινα λάμπην διὰ μέτου τῶν στεγνῶν τοῦ δεσμοτηρίου ὀπῶν. Ὁ Κόρχαν, βεβουθισμένος εἰς πανθίμους λογισμούς, εὕρισκετο εἰς ἀπελπισίαν, διότι διόλου δὲν εἶ-

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΑΙΜΟΝΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ποιητής ο κόσμος ὅλος, ποιητής εἶμαι κ' ἐγώ,
στίχους ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὅποιος θέλει τοῦ πουλιῶ :

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ.

- ΠΣΤ'. Εὐβοία=Εὔ-(βο)α.
ΠΖ'. Σωκράτης.
ΠΗ'. Ἀπολωλὸς—λωλός.
ΠΘ'. Ἰμέριον.
Η'. Ἐλπίς.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

Τοῦ ΚΘ'. ἔμμετρος.
Πρῶτος πάντων θ' ἀπεράστη
Κύριος καὶ τὸ ἀρνάκι

Καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ μόνος
ἵνα λάβῃ τὸ χορτάρι,

Τὸ ἀφίνει' καὶ λαμβάνει
τὸ ἀρνίον εἰς τὴν βάρκαν

Καὶ τὸν λύκον πάλιν πέρνει
ἄκοντα καὶ μεταφέρει'

Ἐπανέρχεται δὲ πάλιν
ὁ πορθμεὺς μὲ τραγουδάκι,

Ραιδεστός τῆ 27]8 Σεπτεμβρίου 1873.

Ν. Σ. Βαφειάδης.

Α'. Πωλοῦσι πρῶτον τὰ 7 πρὸς 1 γρόσιον' καὶ ὁ μὲν
ἔχων τὰ 50 πορτοκάλια πωλεῖ 7 φορές 7 ἥτοι τὰ 49

ΛΟΓΟΓΡΙΦΩΝ.

- 91. Μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλιπε λύσειν.
92. Ἀμείνων ἐστὶ τοῦ ὄντος ὁ δυνάμενος γενέσθαι πλούσιος.

- 93. Δίκαια δράσας συμμάχου τεύξε θεοῦ.
94. Μηδέποτε μηδένα δικάσας πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.
95. Ἐν ἀργία ἐλάττωσις πολλή.
96. Καίτερα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν.
97. Μισθὸς ἀρετῆς ἐπαινος.
98. Ἡ τῆς ἀγάπης φύσις κόρον οὐκ οἶδεν.
99. Ἀφροσι μὴ χρῶ φίλοις, ἔπει κληθήσῃ καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων.
100. Ἀγάπη ἐςὶ σύνδεσμος τελειώσεως.
101. Φρόνησις τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἄρχει.
102. Χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν.
103. Οἱ μέτριοι πόνοι εὖ ποιοῦσιν ἔχειν τὰ σώματα.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΩΝ.

Table with 3 columns: 38, 39, 40.
38: ΛΟΓΓΗ, ἀσπίς, βέλος, μάχαιρα
39: ΜΑΛΑΚΑ, Ἰνδοστάν, Σιθηνία, Ἀραβία
40: Φολόη, Φιλαδέλφεια, Φαῖστος, φόβος, Φιλονόη, Φάσων

ΓΡΙΦΩΝ.

- 33. Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστί.
34. Ἡ ὠραία γυνὴ εἶνε ὁ παραδείσιος τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ἄδης τῆς ψυχῆς, τὸ καθαρτήριο τοῦ βαλαντίου.
35. Ὁ γραμμάτων ἀπειρος οὐ βλέπει βλέπων.
36. Ὁ περίφημος Περικλῆς περὶ τὰ 429 π. Χ. περὶ που ἀπέθανε.
37. Ἡ σιωπὴ δὲν φέρει δίψαν.

ΛΥΤΑΙ.

ΣΜΥΡΝΗΣ.

- Α. Ι. Μανηλόγλου= 86, 87 αἰνιγμ. 30 προβλήματος.
91—101 λογογρ. 53, 55 γρίφων.
Δημ. Κελαϊδίτης= 86, 87, 89 αἰνιγμ.
Ἀγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης— 87, 88 αἰνιγμ. 92, 94, 96, 97, 98, 100, 101 λογογρ. 34, 35, 37 γρίφων.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

91.

Αἰσθημάτων στόνων, πόθων, ἐπιθυμιῶν ταμείον
Μ' ἐπλάσεν ὁ τοῦ Ὑψίστου παντοδύναμος βραχίων
ἔς τὸ ἀνθρώπινόν σου σῶμα.

92. Πέντε ἔχω τὰ στοιχεῖα καὶ εἰς οἴκους μὲ εὐρήσεις.
Ἄν τὸν τράχηλον διώξης, θέλεις μὲ καταπατήσεις.
Ἄν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ ὄλου τὸν λαμόν μου μεταφέρῃς
Καὶ πρὸ τοῦ ποδὸς τὸν θέσης, χωρὶς πλέον ν' ἀναμένῃς
Δύνασαι νὰ μ' ἐννοήσης καὶ τὴν λύσιν μου θὰ εὕρης,
Ἄν ἔς τὰ μέλη σου ζητήσης, φίλτατε' πλὴν μὴ καθεύδῃς.

Γ. Ι. Ἀνδρικήδης.

93.

Πρόσεχε' ἐν τῷ οἴκῳ σου θὰ μ' εὕρης, φίλε, τόρα
ἔργα ῥτινὰ νὰ ἐκτελῶ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
Ἄν δὲ τυχὸν ἐπιθυμῆς νὰ μὲ διχοτομήσης
καὶ τὸν βραχύν μου τράχηλον μακρότερον ποιήσης,
ζῶον τετράπουρον παρευθὺς θὰ νὰ μὲ καταστήσης.

Γ. Ἐλευθεριάδης.

94.

Ἐταῖρος εἶμ' ἀχώριστος καθ' ὄλον σου τὸν βίον,
Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐθρήνησας
Καὶ ἠδονὴν ἐθήρευσας,
Ἀμφοτέρα δὲ εὕρηκας ἐλ τῶν τὰ μάλ' ἀλλοίων.
Ἄλλ' ἂν ἐκ τῶν ψηφίων μου τὰ τρία πρῶτα σβέσης,
Δένδρον μικρὸν ἐώρακας'
Πλὴν βλέπω ὅτι κέκμηκας
Τοῦνομα ἐν τῇ μνήμῃ σου ὅπως ἀνακαλέσης'
Τὸν Μωῦσῃν ἐρώτησον τὸν Δημοσθέν' ἐπίσης,
Τ' ὄνομα νὰ σοὶ εἴπωσι
Καὶ σοὶ χαροποιήσωσιν.
Ἄλλ' ἂν τὴν μέσην συλλαβὴν, φίλτατε, ἀπολύσης,
Τότε ἡ γῆ χωρίζεται
Κ' ἐκ τούτων ἀπαρτίζεται.
Ἐκ ταύτης δὲ τῆς λέξεως τὴν κάραν ἂν ἐκκόψῃς,
Πράξης δ' ἀναγραμματίσιν
Κ' ἐντεχνον διακόσμησιν
Τῶν ἀρχικῶν μου δύο, εὐθέως θὰ προσκόψῃς
Εἰς τρόφιμον εὐώνητον,
Τοῖς πᾶσιν εὐαπόκτητον.

Γ. Κηπουρίδης.

95.

Εἶμαι λέξις ἀλλὰ ξένη καὶ οὐχὶ Ἑλληνική,
Εὐχὴν δὲ σημαίνω, φίλε, ὡς ἐκκλησιαστική.
Εἰς τὰ στόματα μ' εὕρισκεις εὐχομένου τοῦ λαοῦ
Κι' ἀντηχῶ πρῶτ' κ' ἐσπέρας ἔνθα ἱεροῦ ναοῦ.
Πλὴν ἀμφιβολίαν, φίλε, τὰ δύο ἄκρα μου δηλοῦν
Καὶ τὰ τελευταῖα τρία μόριόν τι βεβαιοῦν. (1)
Ἐάν τις ὅμως θελήσῃ ἀντιστρόφως νὰ μ' εἴπῃ,
τῆς ἐμῆς ζωῆς τὸ νῆμα θὰ ἴδῃς ὅτι θὰ κοπῇ.

Ἀριστοτέλης Κ. Παλασιολόγος.

Σ. Α.

(1) Τὸ βεβαιοῦν ἀντὶ βεβαιωτικῶν ἐκληπτῶν.

ΓΡΙΦΟΙ.

38ος.

MI

Κ
Α
Ι
Τ
Ρ

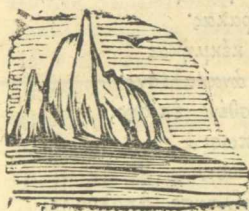

Β

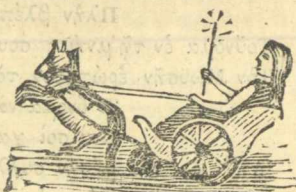

Γ. Κηπουρίδης.

39ος.

σ
ο
θ

40ος.

Ι
Σ
Τ
Ι
Τ

Υ
Λ
Τ

α
ρ

Α. Κοκουλάς.